

ПЛѢВЕНСКИ

Г Л А С Ъ

(Бившъ в. »Недѣля«).

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Б. „Плѣвентски Гласъ“, ще излиза вѣка Сѣбота, Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. За правителствени и частни съобщения, на вѣка дума по 3 ст. ако повече отъ три пѣти—по споразумѣние. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помѣщава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Вещко, което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраца до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бждатъ платени. Единъ брой 15 ст.

Списъкъ.

На доброволнитѣ пожертвования за построяване паметникъ въ г. Плѣвентъ, на падналитѣ войници въ Сръб. Вългар война прѣзъ 1885 год.

Ав. Сопотлиевъ 5 л. Цветко Цветковъ 5 л. Д. Маждратовъ 1 г. Л. Тончевъ 2 л. К. Е. Ватовъ 5 л. Ив. М. Печигаровъ 5 л. Дв. Мочовъ Замфировъ 4 л. Хр. Ив. Начовъ 5 л. Кирица Брашляновъ 3 л. Пажно Замфировъ 3 л. Боасъ Арабидиянъ 2 л. Саламонъ Мишоноу 5 л. Гаврилъ Хазмановъ 5 л. Саламонъ В. Авраамовъ 3 л. Георги тодаровъ 10 л. Ц. С. Топаловъ 2 л. Юрданъ Спасовъ 5 л. Хр. Сѣботинковъ 3 л. Пено Реновъ 50 л. Д. Гърковъ 10 л. Д. Н. Железаровъ 10 л. М. Х. Константиновъ 20 л. Ибинъ А. Кастарлаковъ 5 л. Тодоръ Христовъ 1 л. Т. К. Арапетровъ 1 л. Горанъ Велювъ 5 лева. (слова).

Дневния въпросъ.

Бѣхме обѣщали въ миналия си брой да обнародваме реформитѣ, които турското правителство да се введатъ въ Македония, така Одринския вилаятъ. Обаче, това не ще можимъ изпълни, едно защото нашитѣ читатели сж ги вече прочели другадѣ, и друго щеше да захване много мѣсто въ нашия малакъ вѣстникъ. Като вѣстникари, неможемъ да не си искажемъ и ние мнѣнието за общото впечатление, което сж направили тѣзи реформи. Не ще съмнѣние, че отъ хубавия приемъ, посрѣщанieto което сенаправи на Господаря ни, на Д-ръ Стоилова, Р. Петрово, които придружаваха Господаря, когато бѣше въ Цариградъ. ние право да си кажемъ, имахме по-голѣми надѣжди отъ тѣзи, които прочетохме, защото имахме свѣдѣния, че онѣзи точки по воденитѣ преговори мѣжду Д-ръ Стоиловъ и турското правителство, сж биле много по широки отъ тѣзи, които днесъ четемъ. Така или иначе, ние неможемъ да не благодаримъ и за това, което ни се дава, защото това е една крачка напредъ къмъ дѣлото, къмъ което всѣкий българинъ се стрѣми. На нашитѣ братия македонци остава да се погрижатъ и се ползватъ съ тѣзи права, трѣбва да докажатъ и прѣдъ Европа, и прѣдъ Султана, че тѣ сж достойни и за още по широки права, като негови подданници. Не трѣбва да очакватъ само помощ отъ севѣрнитѣ си братия, а трѣбва сами да се събятъ, че и

тѣ сж достойни както сме сж ние удостоили съ тѣзи блага и свободи, съ които се наслаждаваме.

***

Н. Ц. Височество, съ когото пресата не е престанала да се занимава, е билъ така сжщо тържественно приетъ и отъ Герман. Императоръ. Германската пресата твърдѣ лестно говори за *Неовитъ* качества на държавенъ мъжъ. Сжщо така е билъ приетъ официално и отъ Кобур. Принцъ. Отъ тукъ Н. Ц. Височество, е отишелъ въ Ебенталь, за да се види съ Августейшето си семейство. На 25 т. м. е пристигналъ въ Вѣнградъ, гдето билъ посрѣщнатъ най тържественно. Нашата столица въ този случай се свърза съ сръбската, защото съ стотина софийски граждани сж утишли да се веселятъ заедно съ братския намъ народъ. Този приемъ ще завърже още по здраво племеннитѣ връзки на сърби и българи. Ние сме увѣрени, че недоразумѣнията, които сме имали до сега и които ни накараха да проливаме кръвъ по мѣжду си, не ще се повторятъ, защото узнахме, че това сж кознитѣ на нашитѣ вѣчни врагове, на разни немци и маджари, които днесъ славятъ хилядогодишната отъ какъ онзи Атила (бичъ божий) ги доведе за страхъ и трѣпетъ на тогавашна Европа.

Сръбската младежъ, която съзнава всичко това, не е могла да глѣда, какъ маджаритѣ, който даваха прѣзъ 1876 г. на Абдулъ Керимъ Паша злато-брилянтената сабля, че побѣдилъ Сърбитѣ, днесъ на Юбелейятъ развиватъ мѣжду Маджарското и Сръбско знаме, което обстоятелство е наектрелизирано студентитѣ и изгорили Маджарското знаме предъ паметника на Михаилъ Обряновичъ! Ако и постъпката на тѣзи наши братя да е много рискована, но тя се оправдава съ Маджарската, които сж си позволили да гуждатъ сърбеки и български знамена, като че ние сме отъ родътъ и поколението на Маджаро-Хунитѣ. Нека се разбере, че славянина не може да търпи вече никакви немци и маджари, и че е

наближило времето когато, трѣбва да останатъ и тѣ тѣй, както що се днесъ за днесъ повече отъ 25 милиона славени подъ натиска на 8-10 австрийски и 7-8 маджари. Бжджето е на славянитѣ; за това и ние трѣбва да се сжединяваме за да можемъ да отбиемъ този напоръ, който отъ день на день ни натиска, иска да ни задуши, да ни разединява и отдалчава отъ онзи народъ, Велика Росия, който е само въ състояние да ни сгрупира-да ни направи едно Славянско можцественно племе, което спокойно да се развива въ традицитѣ на историята на прѣдците и цивилизацията.

Сждебни въпроси.

Въ единъ отъ миналитѣ броеве на в. „Недѣля“ и въ № 22 на „Плѣв. Гласъ“ бѣхме се обѣщали да поговоримъ малко нѣщо за нашитѣ фискални закони; по закона за горитѣ и онзи, закона за тютюнитѣ, за тѣхната непълнота, и кривото имъ приспособление отъ служащитѣ, които се натоварени да ги съблюдаватъ, да ги преведатъ въ изпълнение. Ние тукъ не мислимъ да указваме на всичко онова което на практика ни сж е падало да видимъ, какъ най добъръ и практиченъ законъ, може да бжде най лошъ, ако единъ недобросвѣстенъ служителъ му даде своеобразно тълкувание и приспособление. Ако указваме на всичко това, нѣмаме ни най малко желанието да обиждаме този и онзи чиновникъ; а просто да поискаме отъ тѣхъ едно по внимателно по щателно изучавание на всѣко нѣщо, което имъ се възлага. Защото, ако се глѣда на работата по-леко — презъ прѣсти, както се казва, всѣкога работата ще бжде ялова и въ резултатъ, се намѣрваме само на работа. Да земемъ за примѣръ нашето законче за горитѣ. То е толкова непрактично, щото и самото правителство почти всѣка година постоянно измѣнява, допѣлва и най послѣ, ние неможемъ да кажемъ, че имаме единъ законъ, който да заслужва надлежния респектъ.

цѣльта на закона: е да се спазятъ горитѣ отъ опустошението което нашия земледѣлецъ безбожно е почналъ да истребва гората. За тая цѣль се опрѣделени стражари, които за наше съжаление на мѣсто да заглаждатъ вежди — вадятъ очи. Тѣ съставляватъ актове и горския инспекторъ, така бърже предава за надлежно утвърждение на управителя, бѣзъ обаче да изучи какъ е станало нарушението, да ли е било незаконно сѣчено, окастрено или друго което споредъ него законъ се преслѣдва. Тѣзи опрѣделения на Окр. Управителъ, подлежатъ на апелъ предъ окр. сѣдъ. Ако лицето което е глобено за изсичание или искоренение не успѣе по незнаине или други причини не подаде жолба, това опрѣделение стѣпва въ сила, и обвинения по неволя е длъженъ да се подчини на акта, който стражара е съставилъ така бърже и така неизучвано. Тѣжко на този обвиненъ, ако се случеше да искорени нѣкой трънакъ не обжалваше това легко постановление! Той щеше да бѣде задлъженъ освѣнъ глобата да плати, но и да посади *гората* въ разстояние на три години. Не иска съмнѣние че не ще посажда трънакъ, но *гора*, а подъ думата гора не може да разбираме, трънакъ, а мешеликъ и други дървета, които има и които храни земята. На пишущия тѣзи редовци се удаде единъ такъвъ случайна недобросѣвѣстно изпълнение, службата който прави твърдѣ лоше впечатление на нашитѣ служачи по този клонъ на управлението. Преди 3-4 години стражарина Х. минува презъ селото Смърдесча и се отбилъ на къщата у селянина Т. за да принуцува. Защото на заранята му искалъ за храна както нему така и за коня и бѣголко гроша, той му се заканва и хайде съставя актъ, че Т. П. мѣжду друго като изоравалъ нивата си, искоренилъ *гора* която спорѣдъ закона било забранено, слѣдователно ще трябва да се плаща глоба,

ще трѣбва въ три години да се посажда искоренената гора! Благодарение на обстоятелството, че Т. П. е малко грамотенъ, идва, расправихъ, че това въ каквото се обвинява не е било гора, и че всичко което е било изложено въ акта е чистъ каприсъ, молилъ да се провѣри прѣди да се издава каквото и да е постановление. Неможе, трѣбва да плати глобата, да посади гората и пр.. Ако не бѣ се разяснило това всичко предъ окр. сѣдъ, гдѣто се обжаловаха тѣзи лѣтко поглѣднати работници, щеше нещастника да плаща и глоба, и щеше на пусто да се мѣчи и сади *гора* на онова мѣсто, гдѣто никой не е запомнилъ да има такава. Въ окр. сѣдъ се обясни, защото поглѣдналъ друго яче на дѣлото, констатиралъ на самото мѣсто, че не е нито искоренявано нѣкаква гора, не е имало на него мѣсто такава, а диви череша и тръни и това всичко станало въ присѣтствието на сѣщия стражаръ, който е съставилъ актътъ за нарушение закона за горитѣ! При такава обстановка на въпросътъ, не иска съмнение, че обвиненото така безбожно лице се оправдало. Кой въ дадения случай е виновенъ, дали стражара, който така току съставилъ акта за да си отмѣсти за поисканитѣ му нѣколко гроша за пренуцованието у Т. П. или горския инспекторъ, който бѣзъ да провѣри, е пратилъ акта скоро — скоро за утвърждаване на окр. управителъ?

Спорѣдъ нашето крайно убеждение и разбираие законътъ, не само че стражара е виновецъ въ произволно съставляване на актъ за нѣщо не съществуващо, но и неговия началникъ, който преди да препратеше акта управителю, трѣбало е да го провѣри. Може да ни се възрази че нѣма физическа възможност за такива провѣрки, защото горскитѣ управления сѣ биле прѣтрупани. Ние сме на друго мнѣние. Ето защо.

Ако би се провѣрило единъ или два акта и се указаха не вѣрни, можемъ смѣло да гарантираме че актоветѣ ще се намалѣтъ съ 90% и въ такъвъ случай онази физическа възможностъ ще изчезне твърдѣ скоро, разбира се ще улѣвени и сѣдилищата, които за нещастие стоѣтъ утрупани съ хиляди фискални дѣла. Ако бѣше само този единственъ случай, ние бихме се възраждали, но поглѣднетѣ въ архивата на Окр. Сѣдъ, вие ще намѣрите съ стотини дѣла, така безбройно и неправилно привлечени хора, за коренение гора и пр. Че има и лица които заслужаватъ наказание, ний сме напълно съгласни, но мислимъ, че всекога прѣди да се даде ходъ на какъвъ и да е стражарски актъ, трѣбова безусловно да се провѣрва. Само по този начинъ, ние ще можемъ да имаме добри закони, да виждами тѣхнитѣ недостатѣци, ще имаме право да искаме строгото преспособление и наказание на виновнитѣ — на нарушителитѣ. Друго яче, както казахме, запираме се само върху една преписка и сѣдѣтъ оправдава невинно, а често и виновнитѣ защото вѣрва се, (такова мнѣние е почти съставно), че по горитѣ хората неправилно се даватъ подъ сѣдъ, отъ колкото ако бѣде вѣрно и сериозно изучено дѣлото и се осѣдише лицето. Тѣй ще се послужи много повече на обществото, отъ колкото легко поглѣднато на въпроса и сѣдѣтъ констатира това и оправдай виновния. Единъжъ съставено такава лоше понятие за лицата натоварени съ изпълнение на този законъ, мѣчно и много мѣчно може да се искорени това понятие. Именно днешнитѣ служители трѣбова да се грижатъ да прѣслѣдватъ повече тѣзи, които се натоварени за съблюденіе законътъ отъ колкото селянина, който го нарушава, като се взискова отъ него сериозно, и той по сериозно ще глѣда на службата, на която

ПОДЛИСТНИКЪ

Изъ въспоминанията на единъ живописецъ по бойнитѣ полета*)

Прѣведено отъ В. Робертовичъ

Прѣди 25 години азъ пътувахъ по дължината на Китайската граница прѣзъ такъвъ мѣста, които сѣ се намѣрили по прѣди въ едно цвѣтуше състояние, а сега прѣдставляватъ една пѣсачна пустиня. — азъ се доближихъ до града Чугучакъ, кждѣто се броеше прѣди малко време около 10,000 д. жители. — Като поглѣднахъ на вънкашността му, азъ си помислихъ, че този градъ е създаденъ, както всеки другъ градъ: градски стѣни, кули, стрѣхи съ неизбѣжитѣ си хвъркати табаци, сѣ съвършено неповрѣдими и блѣстѣтъ подъ слънцето; само едно множество го-

лѣми расклонени, съвършено изсѣхнали дървета ми докараха мисълта, че въ града не може да има нѣщо чудовишно... Влѣзохъ съ пагона си на вѣтрѣ. — Венчико е пусто! По улици кални и лѣжжѣтъ къщовни сѣждове и различни други нѣща, едни съ други разбъркани: мѣнички чипци, на китайскитѣ жени, мъжески косички, мѣдни монети и. т. н. — Тѣзи монети сѣ, спорѣдъ китайския обичай, нанизани на ширити, и се намѣрватъ въ таквось грамадно количество, че може да се напълва съ тѣхъ една цѣла кола. — Сега се доближавамъ до самата твърдиня. — Главната ѝ порта е много опустошена. —

Понеже обсаждающитѣ неможѣхъ да вършатъ нищо съ единъ откритъ пристѣпъ, макаръ че тѣ сѣ въздигали нѣколко първобитни кули, тѣ подкопвахъ крѣпостната стѣна и си пробивахъ единъ входъ чрѣзъ брешата (вломъ). — За тази цѣль, тѣ сѣ избрали една тъмна нощъ,

когато жителитѣ спѣхъ и гарнизона се грижеше съвършено небрѣжно за служебнитѣ си обязанности. Отзадъ, крѣпостнитѣ стѣни, имаше цѣли купове глави и различни, човечески кости: по нѣкой мѣста, кждѣто е имало мѣсто една ожесточена битка, или тамъ, кждѣто отъ стѣнитѣ сѣ били хвърлени долу цѣль искланий гарнизонъ, имаше буквално цѣли пирамиди отъ глави! Така сѣщо и цѣлата градска околностъ бѣше засѣяна съ човечески черепи. — Въ сѣсѣднитѣ села, които сѣ били същевременно окупирани отъ единъ 15,000 силенъ гарнизонъ, който бѣ дошелъ на помощ на осаденитѣ, улицитѣ и дворовитѣ бѣхъ забаракадирани съ скелети и черепи. — На около, по полянитѣ, догдѣ човеческото око е могло само да види, на всекъждѣ черепи, черепи и пакъ черепи! —

Припомнявамъ си много добрѣ, че прѣзъ течението на катадневнитѣ си екскурзии

*) Извлѣчение изъ появившата се мѣсечна, юлека брошюрка, издадена отъ Баронесса Зутнеръ: „Долу оръжieto.“

то е оставенъ да пази закона. Съ второ ще поговоримъ и за тютюнитъ.

Какъ е и какъ трѣбва да бѣде съ земледѣлието?

Продължение.

3) Основанието на добри и солидни кредитни учреждения, за да се прѣмахне по възможностъ дѣйствието на безбожнитѣ лихвари. Земледѣлеца има нужда отъ кредитъ и то първо, съ по малка лихва и второ съ по-дълъгъ срокъ за исплащане. Той има нужда отъ кредитъ, нѣ не кредитъ какъвто даватъ кръчмаритѣ и лихваритѣ, а кредитъ честенъ, какъвто може да даде държавата. Съ съставяннето на разни кредитни учреждения дава се възможностъ на дѣятелнитѣ земледѣлци да се захвацатъ съ по голѣми прѣдприятия, да правятъ подобрения въ стопанството и много други работи. Най-добръ ще бѣде ако държавата отпусне нѣколко милиона лева за подобни кредитни учреждения, които да раздаватъ съ дълъгъ срокъ, 20-30 год., пари само на онѣзи земледѣлци, които ще гарантиратъ, че ще се захвацатъ съ подобрения на стопанството си. Угасването на дългътъ нѣка става заедно съ лихвитѣ годишно тѣй, че въ единъ срокъ отъ 20—30 години да не може да забѣлѣжи земледѣлеца, кога е исплатилъ заема си. По такъвъ начинъ никой нѣма да загуби — нито земледѣлеца нито кредитното учреждение. Ползата за земледѣлеца въ всѣки случай е твърдѣ голѣма, понеже и при неплодородни години той все пакъ ще може да исплати лихвата и процента на погасяването, а никога отъ прѣдприятието си той не може да направи това за 2-3-5 години. Въ насъ земледѣлческитѣ кредитни учреждения сѣ земледѣлческитѣ каси. Нѣ дали тѣ постигатъ горѣпомянатата цѣль — спомогание: подобрене на земледѣлието? Не, понеже тѣ служатъ на земледѣлеца да му дадѣтъ заемъ съ когото той да си исплати данъка, да плати на кръчмарина и др. а никакъ не да направи подобрене въ стопанството си. Ние съзнаваме, че земледѣлеца би злоупотребилъ съ единъ голѣмъ кредитъ, нѣ ето защо ние мислимъ такъвъ кредитъ да се дава само на тѣзи, които ще гарантиратъ за захващането земледѣлческо прѣдприятие, или подобрене на стопанството си прѣзъ разни нововъведения и пр.

Нѣка прочее се обърне по-голѣмо внимание на този въпросъ, който е отъ голѣма важностъ.

4) Трѣбва всѣки да съдѣйствува за здружаването на земледѣлцитѣ, понеже това, което не може да извърши единъ човекъ, могатъ да го извършатъ много души. Благодарения на тѣзи дружества човѣчеството е достигнѣло до такъвъ напредѣкъ, какъвто виждаме днесъ. Всичко, което стѣрчи въ свѣтътъ и очудва умоветѣ се дължи почти изключително на дружествени пари, или въобще на дружествени прѣдприятия. Обърнемъ ли се на Западъ, тамъ ще намѣримъ, че почти за всѣко прѣдприятие, почти всѣки занаятъ, съсловие и пр. се поддържа отъ отдѣлни дружества. Дружествата осѣвятъ, че облагородяватъ моралната страна на човѣка, тѣ дѣйствуватъ и за подобрене на благосъстоянието му. Длъжностъ е прочее на всички онѣзи, които сѣ по-близо до земледѣлческата маса да се погрижатъ за здружаването на земледѣлцитѣ. Земледѣлческитѣ надзиратели, селскитѣ учители и др. сѣ онѣзи, които най-близо стоѣтъ до тази маса, нѣка тѣхния принципъ бѣде този, та да може да се породи солидарностъ и между селянитѣ, което ще ги накара повнимателно и съзнателно да глѣдатъ на всичко. Въ западна Европа сѣ съществуватъ разни видове земледѣлчески дружества. Така напр. *консумни дружества*, съ цѣль за избѣгване фалшификациитѣ и скучачеството на бакалитѣ. Такова едно дружество има за цѣль доставянето на всѣкакви стоки и потрети на члѣноветѣ бѣзъ особено възнаграждение както това бихъ изисквали бакалитѣ и др. Доставяне на земледѣлчески сѣмена, дръвчета, инструменти и пр. Други дружества иматъ за цѣль круитното продаване на суровитѣ земледѣлчески продукти, което пѣкъ иска да избѣгне спекуляцията на търговцитѣ, които си играятъ съ цѣната на земледѣлческитѣ продукти. Съ туй заедно се гарантира и продажбата продуктитѣ на всѣкого едно и то съ най-умѣрена цѣна. Таква дружества могатъ да иматъ и свои магазинъ за запазване на продуктитѣ, което въ всѣки случай би станѣло много по-добръ, отколкото това правятъ отдѣлнитѣ личности. Има другъ видъ дружества, които иматъ за цѣль една особена експлоатация, като напр. млѣкарски дружества — такива, които прѣработватъ суровитѣ продукти, отъ краварството въ компактни и годни за транспортъ. Други дружества се грижатъ за подобрене на добитѣка, като у-

строяватъ заводи, купуватъ жребци, бикове и др. или пѣкъ нѣкой купуватъ нѣкаква голѣма машина въ която ще служи за общо употреблѣние и пр. и пр. Най-послѣ има и такива дружества, които се грижатъ за распространение на земледѣлчески знания мѣжду земледѣлцитѣ т. е. чрѣзъ държане на сказки посочватъ се всичкитѣ лоши страни на нашия досегашенъ поминѣкъ и се искаватъ мнѣния за подобренето му. Всичкитѣ тѣзи нѣща заслужаватъ внимание за да се надвие на кризата.

5. Една мѣрка за която трѣбва да се каже пѣщо е и распространението на земледѣлчески знания мѣжду населението. Това пѣщо се постига чрѣзъ отварянето на специални училища съответствующи за всичкитѣ клонове на земледѣлието, поставянето на чиновници, които да иматъ за задача поучаването и ръководението на населението, създаването на образцови чифлици, винарници, бубарници, конезаводи и др. институти за добитѣкъ и пр. (Слѣдва).

Отг редакцията.

Молимъ нашитѣ абонати да побързатъ и си платѣтъ абонаментната стойностъ на вѣстника, който редовно сме го испращали. Издаването му зависи изключително отъ тѣхъ. До днесъ не сме получили повече, освѣнъ нѣколко отъ градътъ и нѣколко изъ Плѣв. Окржгъ. Другитѣ наши абонати, ако а да сѣ го получавали редовно не сѣ ни платили *ни стотинка*. Мислимъ поне сега слѣдъ 23-й брой да имаме право поне за половината година, която съ още два броя свършва.

Хроника

Единъ комитетъ отъ първенци на с. с. Цѣрово, Мухово, Славовица, Схртъ-арманъ, Дерѣ-арманъ, Калугерово, Лѣсичево и Карамусалъ Пазар. Околия, които сѣ земаха най-живо участие въ вѣстанието прѣзъ 1876 г. сѣ рѣшили да отпразднуватъ двадѣсетъ годишнината, 20 Априлий 1876, както и 28

съ цѣвѣната си кутия подъ мишцата, ударихъ почти при всѣка крачка съ желѣзния край на чадѣра си е единъ черепъ; може би читателитѣ нѣма да ми вѣрватъ, нѣ, азъ не прѣвувеличавамъ въ нищо!

Коститѣ на мишницитѣ и на свиркитѣ, отчасти, бѣхъ още покрити съ дрѣхитѣ и запазвахъ още формата си, нѣ нѣмаше върху тѣхъ нито мѣсо нито кожа.

Вълцитѣ и чакалитѣ ги изведоха и птицитѣ ги изкълвахъ; всичкитѣ кокали бѣхъ чисто бѣли, промиени отъ дѣжда и поблѣднѣли отъ слънцето. — Нѣколко врѣме прѣди прѣстигването ми въ тази страна, бѣше опасно да се покаже единъ човѣкъ, по причина на множество одивѣли кучета, които нападахъ хората, даже и домашнитѣ свини, които сподучвахъ да избѣгватъ изъ селата чакъ до брѣговитѣ на трѣстен. храсталаци и, които сѣ о-

дивѣли тамъ, се показвахъ при срѣщането съ единични странници неразмѣрно, безобразно нападателни. — Азъ посѣтихъ по цѣлата дължина на Китайската стѣна нѣколко таквисъ градища, въ които ний — азъ съ двама казаци — бѣхъми единственнитѣ, живи същества. — Само въ града Чугочакъ намѣрахъ въ дуплото на една отъ многобройнитѣ, колоссални, тучени фигури на единъ митически (баснословний) лъвъ двѣ млади левченца; майката ги бѣше напустнала, може би, заради това че ний се засѣлихме много близо до тѣхъ. — Въ течение на 3 или 4 седмичното ми прѣбивание въ града, азъ ги хранихъ и вѣроятно, за това, тѣ ма придружихъ далечъ отъ града съ признателнитѣ си викове, когато заминахъ. — До каква степенъ града и околността бѣха опустошени, може да се сѣди по слѣдующия фактъ: въ врѣме на занятията си, една

сърна излѣзе изведнѣжъ отзадъ едно здание, като ма съзрѣ, тя бѣше толкосъ внезапно учудена отъ срѣщането съ мене, че тя се спрѣ и послѣ изчезна въ полето, като една свѣтквица. — Единъ мой познатъ приятель, който е ималъ случай да пътува нѣколко години малко по късно по на далечъ по тази страна, ма увѣри, че цѣлата страна, начинайки отъ Руската граница, чакъ до голѣмата, естествена Китайска стѣна, се намѣрва въ същето, безутѣшно състояние и, че градищата, които сѣ броили по прѣди 20,000 жители, сега не броятъ повече, отъ 10,000—15,000 жители. —

(Слѣдва).

Априлий. По този случай на 23 Април т. г. получихме една покана за обнародване, която за наше съжаление не ще можем я обнародва, едно че я получихме много късно и друго ще вземе по-вече от половината ни вѣстникъ. По този случай, ние поздравяваме южнитѣ наши брати съ празниците, които видимо ще бѣдѣтъ тържествени отъ мѣрките които казанитѣ общини сѣ земаха.

* * *

Дружеството Св. Кирилъ и Методий прекъсва продажбата на лотарейнитѣ си билети на 1 Май т. г. по този случай Соф. кметъ ни праща обявлението което по доло обнародваме. Канимъ желающитѣ да си взематъ отъ малко останалитѣ билети. Ползата отъ това е двойка: принася полза на общото дѣло и случаемъ виигришъ значителна сума.

* * *

Преговоритѣ, които се водѣтъ мѣжду нашето и австрийското правителства за тър. договоръ, за сега напредватъ. Едно което не сѣ съгласявали немцитѣ е: за захарта, спирта и готовитѣ дрѣхи, никакъ не приемали 20%! Предполагаме че колтуръ трегеритѣ ще се съгласятъ даже и на повече, защото знайтъ, че и безъ тѣхъ ще мине. Неприемали нашия добитѣкъ, защото ветиренарната служба не била уредяна. —

* * *

Договора между Романия и България по телеграфо пощенското дѣло е приетъ и на скоро ще стѣпи въ сила. Такитѣ, както за писмата така и телеграммитѣ значително ще се намалѣжатъ.

* * *

Прѣди мѣсѣцъ ж. на с. Староселце Димитръ Немски се изгубилъ и до днесъ не се знае кадѣ е. Указало се послѣ това, че негова милость сполучилъ да продаде на мѣстни житари едно доста крупно количество храна сръщу която земалъ паритѣ и забѣгналъ. За неговото издирване се биле зети мѣрки.

* * *

Съобщаватъ ни, че на 14 того дружеството: „Съгласие“ е имало общо събрание. Въ това събрание се е разисквало плачевното положение на дружеството и е избрало една комиссия, която да дири сръдства и способности, за да можи дружеството да излѣзе отъ това положение, въ което се намира сега, понеже дългѣтъ на дружеството е повече отъ 150,000 лева. Тази комиссия щѣла да свѣрши възложената и миссия въ едно кратко врѣме и въ едно близко общо събрание, ще съобщатъ резултата. Пожелаваме на комиссията, която се състои отъ интелигентни лица, да свѣрши благополучно възложената ѣ работа. — Малко късно се взематъ мѣрките, но по-добрѣ късно отъ колкото никога — ще рѣчемъ ние. —

Дружество „Св. Кирилъ и Методий“ О Б Я В Л Е Н И Е

Главното настоятелство на дружеството „Св. Кирилъ и Методий“ обявява съ настоящето, че продажбата на билетитѣ отъ лотарията на сѣщото дружество ще се прѣкъсне на 1-й идущий Май вечеръта.

Прѣдѣ видъ на ползата, която покупателитѣ може да иматъ при щастливъ случай, отъ една страна и отъ друга — благородната и патриотическа цѣль, за която ще се употребн капитала, който ще се събере отъ лотарията, — настоятелството още единъ пѣтъ моли всички родолюбци, да се притекатъ да купятъ отъ лотарийнитѣ билети, та да се осигури теглението на лотарията на опрѣдѣления денъ 11-й Май 1896 год.

Въ София и то само у дружеството ще се продаватъ отъ билетитѣ до 8-й Май вечеръта.

София, 12 Априлий 1896 г.

Прѣдсѣдателъ на Друж. и Стол. Кметъ:
Д-ръ Д. Молловъ.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1656

Подписаний Ив. Чолаковъ Сжд. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителний листъ № 4411 издаденъ на 7 Октомврий 1894 г. отъ Плъвенский Окол. Мировой Сждия въ полза на Ненчо Палазовъ отъ гр. Плъвенъ противъ Петъръ Мариновъ отъ с. Радишово за искъ 163 лева и сѣдебни разноси и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 25 Априлий т. год. и до 31 денъ тази год. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоущитѣ принадлежащи на длѣжника недвижими имоти, а именно:

1). $\frac{3}{4}$ Части отъ дворѣтъ находящъ се въ с. Радишово отъ около 3 декара при сѣсѣди: Лачо Петровъ, Петъръ Ангеловъ и отъ двѣ страни пѣтъ оцѣненъ за 150 лева.

2). Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността Лѣсоветѣ около 4 декара при сѣсѣди: Куго Петровъ Дацо Ивановъ и пѣтъ оцѣнена за 80 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ ни ому. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да купятъ продаваемиятъ се имотъ можѣтъ да се явятъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ и разглѣждатъ книжата по продажтѣ.

гр. Плъвенъ, Априлий 15 1895 год.

П. Сждебенъ Приставъ ИВ. ЧОЛАКОВЪ
Дѣло № 509 отъ 94 г. 1 — 3.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1657

Подписаний Иванъ Чолаковъ Сжд. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителний листъ № 1693

издаденъ на 28-й Мартъ 1894 г. отъ Плъвенский Окол. Мировой Сждия въ полза на Ненчо П. Палазовъ отъ гр. Плъвенъ противъ Петчо Пановъ отъ с. Тученица за искъ 93 лева и 5 лева 50 ст. сѣдебни разноси и съгласно чл. чл. 6004-1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 25 Априлъ т. г. и до 31 денъ тази год. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоущитѣ принадлежащи на длѣжника недвижими имоти, а именно:

1) Една нива въ тученишкото землище въ мѣстността Върба около 30 декара при сѣсѣди: Ванчо Георювъ, Дако Стойковъ и пѣтъ оценена за 400 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Който Г-да желаятъ да купятъ горнитѣ имоти да се явятъ въ канцеларията ми. Продавѣта ще почне отъ 9 часѣтъ прѣдъ обѣдъ и ще трае до 6 часѣтъ вѣчеръта. —

гр. Плъвенъ, 15 Априлий 1896 год.

П. Сждебенъ Приставъ ИВ. ЧОЛАКОВЪ
дѣло № 103 отъ 1894 г. 1—3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1890

Подписаний Ст. Мотавчиевъ П. Сждеб. Приставъ при Плъв. Окр. Сждъ на III-й участѣкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 1232 издаденъ отъ Ракитский Мир. Сждия на 22 Юлий 1882 год. въ полза на Иванчо Георгиевъ отъ с. М. Тръстеникъ противъ Атанасъ Цѣковъ отъ сѣщото село за 105 лева и др. разноси съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Граж. Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 15-й Априлий и до 31 денъ т. е. до 16 Май н. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдоущитѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1). Единъ дворъ отъ 4 декара находящъ се въ село Мар. Тръстеникъ въ горната махла при сѣсѣди: Трифонъ Стояновъ, Маринъ Прокоповъ и отъ двѣ страни пѣтъ, оцѣненъ за 200 лева.

Продаваемиятъ се имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да купятъ продаваемиятъ се имоти, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да приглѣждатъ ѣ книжата относящи се до продажтѣ.

гр. Плъвенъ 5 Априлий 1895 год.

П. Сжд. Приставъ СТ. МОТАВЧИЕВЪ
Дѣло № 488 отъ 1883 год. 3—3